

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

Egész évre 20 kor. Fél évre 10 kor. Negyed évre 5 kor.
Egyes számok ára 8 fillér. Kapható az összes hírlap árusítoknál.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BRASSÓ, KAPU-UTCA SZÁM. 60.

Az igazság útján.

Brassó, jan. 17.

(—z—y.) „Bennünket, akik ezen az uton megyünk, ne sajnáljon senki azért, ha utunkban ellenségekkel, veszélyekkel, küzdelmekkel találkozunk. Én sajnálom lelkem mélyéből az olyan embert, aki nem érti, hogy igaz, szent ügyért küzdeni gyönyörűség, elpusztulni megdicsőülés.”

Nyiry Sándor honvédelmi miniszternek a napokban tett eme kijelentését, gunyoros, lesújtó kritika tárgyává tette több lapban, több publiczisia, köztük Bartha Miklós, úgy tüntetvén föl a jellemző, örök igaz és mély értelmű szavakat, mintha termelődjék, ez a talentumos katona, a magyar honvédelem őre, hazafiatlanságát takarná minden szavával. Es aztán kipéczézi mondatonként, a maga szája íze szerint. (Hogy milyen az, ki ne tudná és ki kíváncsi rá?)

A bátor katona igazának tudatában nem tér le az utról. A növekvő ellenállás fokozza harci kedvét. Ez B. M. urnak nem tetszik.

Mért, hogy akadnak hazafiak, akik már egyszer tenni akarnak, s az utonálökkel felveszik a harcot; akiket nem alterál a fülsiketítő lármá, a hamis jelszavakkal összetoborzott ellentábor, mert az igazságnak győzni kell és az igazság azok részén van, akik e hon boldogulásának útjából eltakarítják a csorbult fringiasokat . . .

Magyarország történetében megújul, ki tudja hányadszor, a nemzeti-ségi frakciók harca is. Az ellenzéknek nyomában nyert tápot és halad. Utat mutattak neki a „tisztult” felfogással és hozzá méltó eszközökkel tomboló hazafiak. Tőlük tanultak, hogy a békés munkának néhány ember útjában állhat, megakaszthatja. Kedvet kaptak rá és akcióba léptek ők is. Legyen hát harc. Tudják már, hogy a zavarosban — lehet halászni.

És az ellenzék, az egyesült szent

tábor, szinte ujjong neki. Ime az erőszak műve — mondják.

Ime az erőszak szíllöttje: mondjuk mi.

A hibát nem lehet ránk tolni. Az egyedül az övék. És ha megrágalmaznak is vele, nem félünk tőle, mert megakarjuk járni az utat, hol ellenségekkel találkozunk és megakarjuk vinni a szabadító harcot — a hazáért.

Igen a hazáért. Bármilyen furesán is hangozzék ez a „hazaárulók”, „bérenczek” ajkáról, akik a „vámközösséggel” bedugják a magyar nemzet életforrásait, a militarizmus fokozásával leesapolják életneveit, a magyar hadseregbe becsempészik az osztrák szellemet.

Való hibák orvoslásának akaratával jár ez a tábor tövises útján bántalmakat törve, sőt meg fel sem véve.

Rá olvassuk ezekre újra és újra a honvédelmi miniszternek, Marosvásárhely második kerülete képviselőjelöltjének szavát, amint ő mondja:

— „Én sajnálni tudom lelkem mélyéből az olyan embert, aki nem érti, hogy igaz szent ügyért küzdeni gyönyörűség, elpusztulni megdicsőülés.”

És haladunk tovább a magunk útján, melynek határait a miniszterelnök nagyszabású reformtervei és Magyarország boldogítása jelzik.

Tisza programja.

Brassó, jan. 17.

VII.

Gróf Tisza István programbeszédéből, amelyet, mint a budapesti belvárosi választókerület képviselője, f. hó 8-án választói előtt tartott, közöljük a folytatást, amint következik:

(A főváros szervezete.)

Nem akarok ismét részletekbe menni, hiszen a terv maga, ha főbb vonásaiban meglehetősen tisztán áll is előttem, részleteiben még nincs kidolgozva. (Halljuk! Halljuk!) De itt van, hogy csak egy példát említsek a sok közül, a köz-

munkatanács kérdése. (Halljuk! Halljuk!) A közmunkatanácsra feltétlenül szükség volt, midőn az megalkottatott, már csak azért is, mert hiszen akkor nem volt fővárosunk, akkor a főváros három külön törvényhatóságból állott. A mely perczben Budapest székesfőváros egységes szervezetet nyert, tulajdonképpen a közmunkatanács elvesztette létjogosultságának egyik fontos alapfeltételét. (Helyeslés.) Azt hiszem, ma már minden nehézség nélkül beilleszthető a közmunkatanács hatásköre részben a főváros, részben a belügyminisztérium hatáskörébe, a mely azt hiszem — és ebben ne méltóztassanak vádat látni a közmunkatanács ellen, a legnagyobb elismeréssel vagyok azoknak az uraknak munkája iránt; nem ők a hibások benne, de a szervezet hibás benne — de ma tényleg az ügymenet felesleges lassítására, bonyolítására szolgál. (Élénk helyeslés és tetszés.) És, t. uraim, ez a kérdés önkéntelenül veti fel és hozza megoldásra a fővárosi alap kérdését is, a melynek akkor törvény útján kell oly rendeltetést adni, a mely a főváros és az állam közti ezt az Eriszalmát szintén céljának, rendeltetésének és a főváros jogosult érdekeinek megfelelő célra jut-tatja. (Helyeslés.)

(A városok kárpótlása.)

Ennyit, t. uraim, a szervezeti kérdésekről. De talán fontosabb a szervezetenél a dolog pénzügyi oldala. (Halljuk! Halljuk!) Ma jóformán közhelylyé vált az a jelszó, hogy a városok, és ezek közt a főváros is, állami teendőket végeznek és ezekért az államtól kárpótlást igényelhetnek. Én azt hiszem, hogy a kérdés így nincs szerencsésen formulázva. És nem ismerem el annak a megkülönböztetésnek a jogosultságát, hogy állami és nem állami feladatok. Közélekokban nagyon önkényes dolog és elvi alapon nagyon kevésbé indokolható dolog állami és helyi ügyek között különbséget tenni. És azt hiszem, az igazi önkormányzat quintessenciája és lényege az, hogy az önkormányzat ne csupán alárendelt fontosságú helyi ügyekkel foglalkozzon, de lássa el az állami ügyeket is, mer hi zen akkor válik az önkormányzat a nemzeti élet egyik éltető, fontos elemévé. (Hosszszantartó tetszés és éljenzés.) És nemcsak a városokban, de az utolsó községekben is nagyon fontos állami ügyek is azok, a melyek az önkormányzat hatáskörébe utaltatnak. Nem ez tehát az az ut, a

Drogueria a „Méhkas“-hoz Brassó, Kapu-utca 36.

EZÜST KÁLYHA-ZOMÁNCZ.

Nagyon sima felület kétszer mázolandó.

Felkeverés után a kályhára egy puha ecset segélyével felmázolandó, mi által igen szép tartós ezüsts fény éretik el, mely nem ég ki és nincs szaga.
1 nagyobb üveg elegendő egy középnagy kályhára ára 80 fillér.
1 kisebb „ „ „ egy kis „ „ 50 „

Készíti: Flégler József droguista Brassó.

mely, legalább az én szerény nézetem szerint, a kérdés helyes megoldásához vezet. Hanem igenis van a városoknak egy jogos panasza egy szempontból, a melyre helyezkedve joggal hivatkozhatnak az állam pénzügyi segélyére és ez a következő: A rendezett tanácsú városok viselik az elsőfoku hatóságok költségeit is, a melyeket községekre nézve az állampénztár utaltványoz; törvényhatósági városok nemcsak az elsőfoku, de a közsépfoku hatóságok költségeit is viselik, ezenfelül pedig a közbiztonsági szolgálatot is saját erejükből látják el, a mely faluhelyen az állami csendőrségre nehezedik. Én azt gondolom, itt van a helyes jogozim, a melyre helyezkedve, teljesen igazolható a városoknak pénzügyi segélyezés iránti kérése.

És felmerült az az eszme már régebben, hogy e célból az állam a bor- és husfogyasztási adót boesássa a városok rendelkezésére. Én tanulmányoztam ezt a kérdést és arra a meggyőződésre jutottam, hogy a bor- és husfogyasztási adó egyes városokra nézve nagyon különbözik. Vannak városok igen nyomasztó anyagi helyzetben, a melyeken alig lendítene valamit ennek a két adónemnek az átengedése, viszont megfordítva nagy jótéményt képezne esetleg olyan városokra, a melyek arra legkevésbé sem szorultak. Nem tartom tehát ezt egészen alkalmas formának a kérdés megoldására nézve és azt hiszem, helyesebb uton járunk, először mert az elvi kiindulási pontot nem hagyjuk el, másodsor mert pénzügyileg is célszerűbb lesz eljárásunk, ha más kibontakozási módot keresünk, ha arra a térre lépünk, hogy a közbiztonsági szolgálatot az állam a városoktól egészen vegye át. (Helyeslés és tetszés.) A fővárosra nézve, önök mindannyian tudják és kiszámíthatják, hogy ez mit jelent. Jelenti annak a ma már két milliót meghaladó összegnek átvételét, a melylyel a főváros az államrendőrség költségeihez járul. (Élénk helyeslés és tetszés.) A vidéki városokra nézve ez a teherkönnyítés átlagban, a legtöbb városra nézve, — az eltérések nem olyan nagyok — hogy megközelítő számat mondjak, 25 százalékos adókönyítésnek felel meg. Meg kell jegyezni az igazság érdekében, hogy a vidéki városok pótdóterhe sokkal nagyobb, mint a fővárosé, hogy a vidéki városoknál, fájdalom, nem képez kivételt az olyan, a melynek 70, 80, 90, sőt 100 százalékos pótdója van. (Igaz! Ugy van!) Én azt hiszem, ilyenformán elérjük egyfelől azt, hogy segítséget adunk a városoknak, a mely, felteszszük, a fővárost abba a helyzetbe juttatja, hogy megkapja fedezetét oly újabb kölcsönnek, a melylyel ma már alig elviselhető nagy költségeit fedezi, a vidéki városoknak pedig felszabadul 25 százaléknyi, nem a saját adójuknak, de az állami adó 25 százalékanak megfelelő pótdó, a melyet vagy a lakosság terheinek könnyítésére, vagy alkalmazottainak illetményei rendezésére fordíthat. És történt mindez oly szervezeti reformmal kapcsolatban, a mely a városok autonómiáját a legkevésbé érinti, mert hiszen a közbiztonsági személyzet alkalmazása ugysem autonóm hatásköre a városnak, de a mi a közbiztonság országos szervezése szempontjából a legmesszebbmenő, legüdvösebb következmé-

nyekkel jár (Élénk tetszés.), a mely egy- séges közbiztonsági hálózattal vonja be az egész országot, a mely ezután minden téren mindazon jelenségekkel szemben, a melyekkel a magyar államnak e téren meg kell küzdenie, a legmesszebbmenő áldásos következményekkel jár. (Élénk tetszés.)

(Közigazgatási reform.)

És, t. uraim, a mint az idő engedi, át kell térnünk az általános közigazgatási reformra. (Halljuk! Halljuk! Eriől most nem beszélek, mert hiszen nincs könnyebb, mint a közigazgatási reformról akár egy félórát is beszélni olyan jelszavak, olyan közhangok alkalmazásával, a melyeket egyenlően aláír mindenki, de a melyeknek testet igazán csak az ad, ha konkrét kidolgozzuk, ha konkrét alapon mutatjuk meg, hogy mit értünk alatta. Igenis az állami közigazgatás berendezése megérett kérdés. Ennek meg kell történnie egy életképes, tetterős önkormányzatnak fenntartása, sőt talán a mainál egészségesebb alapon való kifejlesztése mellett s ennek a kérdésnek ma már pénzügyi következményeképpen csak egy marad, t. i. az, hogy az állam átvegye a községektől azt a terhet, a melyet a jegyzői illetmények fizetésével visel. Ez körülbelül 3 1/2 millió koronára tehető évenként; újabb teher ez az államra nézve, de nem újabb teher ez a nemzetre nézve, hanem átvállalása a tehernek mindnyájunk vállára, átvállalása olyanok vállairól, a kiknek egyenlőtlen teherviselésénél ez egyik leg-súlyosabb, legnyomósabb tényezőt képez, mert ha figyelemmel vagyunk rá, meg fogjuk látni, hogy azon nagy hullámmá- soknak, a melyek a községi pótdónál is léteznek, — a hogy tudjuk, van számos község pótdó nélkül, vannak községek aránylag csekély pótdóval és ismét olyanok, a melyeknek pótdója a 100 százalékos messze meghaladja — a különbségeknek egyik fontos oka abban rejlik, hogy a jegyzői fizetés nagyon különböző súlytal nehezedik gazdagabb, vagy szegényebb községek vállaira. (Ugy van!) Apótdóban létező egyenlőtlenségnek egyik fontos faktorát orvosoljuk tehát akkor, a midőn a jegyzői illetményeket a községek vállairól leveszszük. (Élénk helyeslés.)

(Egyházi adók rendezése.)

És, t. uraim, van még egy obligója a kormánynak, a melynek beváltásával nem késheztünk és ez az egyházi adók rendezése. (Tetszés.), rendezése akként, hogy meg maradjon egy jelentékeny adóteher az egyház tagjainak válain, akként, hogy az egyházak a saját jobbmódu hiveiket ott, a hol az eddig meg nem történt volna, mint faluhelyen nagyon sok helyütt, az eddiginél magasabb mérvben vonják be az adófizetés alá, de egyúttal vegyék le a szegény ember válláról azt a minden képzetet meghaladó terhet, a melyről fogalmuk sincs azoknak, a kik ezeket a viszonyokat az életből nem ismerik. (Élénk tetszés és éljenzés.) En mondhatom önöknek, hogy nem szórványosan, nem kivételesen, de egész vidékei vannak az országnak a hol egyes felekezetek tagjai, olyanok, a kik állami adót egyáltalán nem fizetnek, tehát a legszegényebb társadalmi osztály tagjai, 20—30 korona évi egyházi adót fizetnek (Felkiáltások: Hallatlan!) és olyanok, a kiknek állami adójuk

20 koronán alul van, 40—50 koronáig felmenő egyházi adót. Mondom tehát, t. uraim, e viszonyok olyanok, a melyeken feltétlenül segíteni kell, segíteni a protestáns egyházaknál, segíteni a gör. kath. egyház azon részeiben, a hol szintén vannak ilyen anomáliák és általában mindeütt ott, a hol ezek a jelenségek mutatkoznak. (Helyeslés.)

E ész sorozatát hoztam fel az olyan állami intézkedéseknek, a melyek a míg egyfelől, azt hiszem, nagyon üdvös és fontos reformprogramot jelentenek (Ugy van!), másfelől nagyon költséges számlát állítanak az állampénztár elé. Próbáltam hozzávetőleges számításokat tenni. Ezek az intézkedések, a melyeket most felsoroltam, mintegy 40 millió korona évi terhet képviselnek, a melynek körülbelül fele új teher volna, másik fele pedig a városok, községek és egyházak tagjairól levett és az államra áttutalt teher, a melyben tehát egyúttal a pénzügyi reformnak, az adóügyi reformnak is egyik fontos lépését, fontos mozzanatát kellene látnunk, mert ez enyhíti, ez csökkenti a terhet ott, a hol ma a legnyomasztóbban mutatkozik s én azt hiszem, a pótdók és egyházi adók legnagyobb anomáliáinak rendezése útján nagy lépést tettünk az adóreform terén. (Helyeslés.)

(Adóreform.)

Végleges lépést az adóreform terén, azt hiszem, oly pillanatban kell megtennünk, midőn módunkban van kapcsolatba hozni az egyenes adók reformjának ügyét a fogyasztási adók újabb, intenzívebb kihasználásával. Mert nem érdemes hozzányulni az egyenes adókhoz akkor, ha nem tudunk a társadalom szegényebb osztályai számára oly nagymérvű teherkönnyítést nyújtani, a melyre nézve illuzió, végzetes illuzió volna azt hinni, hogy azt a vagyonosabb osztályoknak egyenes adó által való megadóztatása útján behozhatjuk (Ugy van!), hanem igenis reformálni kell ezzel kapcsolatban fogyasztási adórendszerünket is és ezt, mint az egész kérdés betetőzését, összekötnünk azzal a másik reformmal, hogy a községeknek és kivált a városoknak anyagi existenciáját ne első sorban az egyenes adókra baziroszuk, hanem módot nyújtunk nekik arra, hogy az egyenes adóknál sokkal elasztikusabb fogyasztási adók jövedelmeiben is részesedjenek. (Helyeslés.)

T. uraim! Hogy mennyi idő lesz a reformok e sorozatának megvalósítására szükséges, azt megmondani senki sem tudja. Mert hiszen első sorban azzal függ össze a kérdések megvalósításának időpontja, hogy mikor jutunk pénzügyileg abba a helyzetbe, hogy vétkecs könnyelműség nélkül vállalhassunk el ekkora terhet. (Ugy van!) Hogy ezt megteheszük, annak első feltétele a legrigorózusabb, a legszigorubb takarékoskodás a meadó kiadások terén (Helyeslés.), másik feltétele egy minden ízében egészséges, helyes, produktív közgazdasági politika, olyan, a mely fejleszse a magyar társadalom anyagi erejét, szolgálatkészségét és azzal biztos forrása legyen az állam jövedelmei spontán fejlődésének. (Hosszantartó, élénk helyeslés.)

(A takarékoskodás programja.)

T. uraim! Helyes, gyümölcsöző, produktív közgazdasági politikát pénz nélkül nem lehet csinálni. (Ugy van!) De ne

méltóztassanak azt hinni, hogy valaki annál jobb közgazdasági politikát csinál, mentől több pénzt dob ki az ablakon; mert hiszen divattá vált az is; én nagyra becsülöm a statisztikát, egyszer-más-szor foglalkozom is vele, de azért mégis nagyon sokszor szállok perbe a statisztikával, a melynek megvan az a szerencsétlen oldala, hogy a világon mindent rubrikába szed, a világon minden igazságot beleszorít oly formákba, a hol az bizonyos sablonokban, bizonyos külsőleg megfogható jelenségekben mutatkozik és ezzel beleoltja ez emberekbe azt a felfogást, hogy azzal törődjenek csak, a mi a statisztika csoportozataiban, rubrikáiban, számadataiban nyilvánul. És nézzünk körül. Mindennapi jelenség az éleiben, hogy valaki azzal büszkélkedik és azt hiszi, hogy akkor alkotott többet és jobbat, ha mentől több pénzt adott ki. Láttak-e az urak egyet, miniszteri tanácsost, akárkit a világon, a kire egy ügynek a gondozása rá van bízva, a ki ne azzal igyekezzék dicsekedni, hogy az ő gondjaira bizott ügyekre mennyi pénzt tudott kiadni. En megfordítanom a dolgot. En azt hiszem, a helyes büszkeség abban állana, hogy mentől kevesebb anyagi áldozattal mentől nagyobb eredményt lehessen elérni. (Élénk tetszés és helyeslés) Csak-hogy azt, hogy hány forintot és hány krajczárt adunk ki, azt a statisztika hűségesen kimutatja, de hogy annak mi volt a gyakorlati eredménye, azt rubrikákba szedni nem lehet. (Élénk derűtség, tetszés és taps.)

Es, t. uraim, hisz a legtöbb állami tevékenység, állami alkotás bizonyos üzletszerű oldallal is bír, nem is beszélve a nagy állami üzelmekről, a melyeknek mindenekelett az államvasutak; de gondoljunk ipari, földmívelési, általában gazdasági téren az állami intézményekre és alkotásokra. Hisz ott mindenütt a legmesszebbmenő tere van a gazdaságosság-nak, a takarékoságnak, a praktikus, ügyes berendezésnek, ott mindenütt, ha ezt az egészséges szellemet képesek vagyunk belevinni az egész apparátusba, aránylag kevesebb anyagi áldozatokkal sokkal üdvösebb eredményeket fogunk elérni, csak a lényegre tekint-ük és ne a látszatot és ne akarjunk a kirakat számára dolgozni, hanem elégedjünk meg az igazi, belső eredményekkel. (Hosszas, élénk tetszés és helyeslés.)

Hát, t. uraim, én azt hiszem, hogy a kormány igyekezett ott, a hol szükséges, költségeket is bocsátani a társadalom rendelkezésére, hiszen az a beruházási törvény, a mely megalkottatott, hogy egyebet ne említsek, éppen produktív gazdasági téren, a közvetlenül gyümölcsöző állami célokra való kiadásokat felemelte az eredeti törvényjavaslatához képest. De mostól igenis erre a térre is át kell vinnünk azt az egészséges felfogást, a mely az államnak közvetlen megterhelhetőségét a minimumra igyekszik redukálni és a mely működésének szempontját arra helyezi, hogy elhárítsa a társadalom elől az akadályokat, hogy meg hozza azokat a törvényhozási és kormányzati intézkedéseket, a melyek szabaddá teszik a társadalom számára a tért, hogy célszerű törvényhozási intézkedések, célszerű reformok, a társadalmi mozgalmak célszerű irányítása és szervezése által gyűjtse s

összesítse, hasznosítsa e cél számára a társadalom erejét. (Hosszantartó helyeslés és éljenzés.) Így érünk el közgazdasági eredményeket, a melyek nem mesterkéltek, nem üvegházi növényt fognak képezni, melyek valóban gyökeret vernek a nemzeti társadalom talajába. (Tetszés és helyeslés)

Beadvány a piac érdekében.

Brassó, jan 17.

V.

Az iparosok és kereskedők 1903. évi május 22-diki népgyűlése által kiküldött bizottság, amint azt már többször említettük, beadványt intézett a városi képviselőtestület 1904. július 27-diki közgyűlése elé, a vásártérnek a Fellegvár alá leendő visszahelyezése tárgyában.

A közgyűlés egyhangulag helyt adott a beadványban foglalt kérelemnek és mi, valamint a „Kronstädter Zeitung“, e beadvány közlését néhány nappal ezelőtt megkezdtük.

Most folytatjuk e beadvány közlését a következőkben:

A Fellegvár alatt elterülő térség, miután egyaránt közel van a város minden részéhez, mintegy praedestinálva van e célra, és az elődök bizonyára felismerték ezt és azért nem építették be ezt a különben ilyen célra alkalmas és nagyon értékes helyet. Mert ha Brassóváros fekvése más volna, ha a külvárosok nem húzódnának több kilométernyi hosszúságban és ha nem volna a város hegy-szorosokba beépítve, akkor könnyebben lehetne ilyen alkalmas terület kapni; így azonban a Fellegvár alatt elterülő térség fekvésénél fogva nemesak a legalkalmasabb, hanem az egyedül alkalmas hely.

Azt az ellenvetést lehetne azonban tenni, hogy a belügyminiszter határozottan kimondotta, hogy e térnek, mint vásártérnek és megállóhelynek használata 1901. aug. 1-től beszüntetendő és ez már meg is történt.

Ez ellenvetéssel szemben hivatkozunk a legelső miniszteri rendeletre, mely e kérdést felvetette és a mely 1893. decz. 18. 107321 sz. a. azért kívánja alkalmasabb hely kijelölését, mert, bár ezen térség tisztogatása el van rendelve a hatóság részéről, mégis, minthogy még csak ki sincs kövezve, az ott ácsorgó lovak és marhák ürülékei által nemesak a talaj, hanem a környék, nevezetesen a városi sétány levegője is megfertőztetik. Világos ezen, valamint a miniszter többi rendeleteiből, hogy eredetileg nem a vásár és megállóhely ellen irányult a kifogás, hanem a vásártér és megállóhely állapota ellen, amely ellenkezővén az egészségügyi követelményekkel, szerinte ily alakban megűrhető nem volt.

Még világosabban szól az 1894. évi május 17-iki 40314. sz. rendelet, amelyre a miniszter összes későbbi rendeleteiben hivatkozik, és amely azt mondja, hogy azért helyesli az alispán intézkedését, mely a tanácsot más megállóhely berendezésére utasította, mert azt az eljárás,

amelyet Brassóvárosa a Fellegvár alatt használt megállóhely beszüntetésének kérdésében követett (a határozatok folytonos megváltoztatása) nem tarthatja olyannak, mely komoly alappal bír, illetőleg belátható rövid idő alatt megfelelő eredményre vezethetne.

Hivatkozunk a belügyminiszter 1900. okt. 23-án 48070 sz. a. kelt rendeletére. Ebben a belügyminiszter nem az 1893. évben kiadott első, hanem csak egy sokkal későbbi, az 1899. aug. 16-án 71752 sz. a. kelt, tehát az elsőnél az 1893. decz. 18-án 107321 sz. rendeletnél 6 évvel később kiadott rendeletre hivatkozik, mint olyanra, amelyben a megállóhely áthelyezését már kívánta; amely körülményből következtethető, hogy előző rendeleteit ő maga sem értelmezi úgy, mintha azokban eleitől kezdve egyáltalában a vásártér és megállóhely áthelyezését kívánta volna.

Végül hivatkozunk ürmösi Maurer Mihály os. és kir. kamarás, volt főispánnak már említett 1899. szept. 22-én 755/1899 sz. a. kelt rendeletére, amelyben felhívta a városi tanácsot, hogy az épen most említett miniszteri rendelet végrehajtását megelőzőleg, a város területén levő összes iparegyesületekkel érintkezésbe lépve, azok véleményét hallgassa meg. Ez 1899. nov. 14-én d. e. 11 órakor meg is történt.

Mire való lett volna az iparegyesületek véleményének ezen meghallgatása, ha a vásártér és megállóhely áthelyezése a belügyminiszternél már eleitől fogva feltétlenül elhatározott dolog lett volna?

Tény az, hogy később olyan kifogásokat hozott fel a belügyminiszter, amelyek szerinte másként, mint áthelyezés által elenyészethetők nem voltak. Ámde e kifogások legnagyobb részben tévedésen alapulnak.

Mert tévedés az, hogy a vásár által keletkező zaj zavarólag hat a környéken levő tanintézetek és hivatalok nyugalma-ra; mert a vásártéren keletkező zaj, különösen, ha a tér, amint tavasszal volt, fákkal lesz körül ültetve, nem éri fel azt a zajt, amely állandó ezen iskolák és hivatalok előtt az előttek elvonuló ut nagy forgalma következtében; nem is említve azt, hogy épen a zajnak az iskoláktól való visszatartása ezelőből a vásártér fasorral való körülültetése már elhatározott, és hogy a vásártér különben is egy 5 sor fából álló sétány választja el az iskoláktól. Másrészt pedig úgy a heti vásár, mint az országos vásár forgalmának egyrésze az új rendszer szerint, amely ellen e szempontból senki kifogást nem emelt, közvetlen ezen iskolák és hivatalok ablakai alatt bonyolítottatik le.

Téves az, hogy a vásártér és megállóhely meghagyása által a Bolonya felé terjedő városrész természetes fejlődésének mesterséges gát állandósíttatnék. Hiszen ha e helyen park létesíttetnék, ami ellen kifogás nincs, és nem engedtetnének itt át helyet építkezésre, a város fejlődése Bolonya felé akkor is akadálytalanul folyik.

Hogy más hely nincs erre alkalmas, azt már kimutattuk, és ha a rendelet más városokban szerzett tapasztalatokra hivatkozik, mi is hivatkozunk arra, hogy más városokban, mint Kolozsvár, Nagyszében, Temesvár, a vásártér, sőt akár-hány helyen, mint Nagyváradon és Kolozsvárt is, a marhavásár is a város kö-

szépén, a főtéren, vagy legalább is valamely előkelő téren van, p. o. Kolozsvár: az igazságügyi és az emke-palota, tehát az abban elhelyezett vasuti és állami hivatalok ablakai alatt van.

HIREK.

Brassó jan. 16.

— **Közigazgatási bizottság.** Brassó-vármegye közigazgatási bizottsága f. hó 10 én tartott első ülésében a következőleg alakult meg: elnök: dr. Székely György főispán. I. Megyei közegek: dr. Jekel Frigyes, alispán; Pánczél István, főjegyző; Schullerus Ede, árvaszéki elnök; dr. Metian Jenő, tiszti ügyész; dr. Hantz Mihály, főorvos. II. Állami közegek: Szentí Bálint, m. kir. pénzügyigazgató; Jakó Pál, m. kir. pénzügyigazgató-helyettes; Karácson Endre, kir. főmérnök; dr. Pintér Gábor, kir. tanfelügyelő; Wittich József, kir. ügyész; Molnár Endre, kir. alügyész; Krajsovits Béla, kir. erdőfelügyelő. III. Választott bizottsági tagok 1905. évre: Ádám Károly, ügyvéd; Verzár István, magánzó; Orbán Ferencz, m. kir. keresk. isk. igazgató; Schlandt Gottlieb, börgyáros; Schnell Károly, kir. közjegyző. IV. Választott bizottsági tagok az 1905. és 1906. évekre: dr. Czelli Vilmos, gyártulajdonos; dr. Gusbeth Ede, orvos; Meschendörfer József, lelkész; Schiel Gusztáv, lelkész; Lengera János, ügyvéd. V. Közgazdasági előadó: Imrich János, lelkész. VI. Tiszti ügyész-helyettes: Schnell Károly Ernő, ügyvéd. VII. Legyelemi választmány: a) rendes tagok: Ádám Károly, ügyvéd; dr. Pintér Gábor, kir. tanfelügyelő; Szentí Bálint, m. kir. pénzügyigazgató; Meschendörfer József, lelkész. b) póttagok: Karácson Endre, kir. főmérnök; Schiel Gusztáv, lelkész; VIII. Gyámügyi felelősségi küldöttség 1877. XX. tcz. 216. §. a) hivatalból résztvevő tagok: dr. Jekel Frigyes, alispán; Pánczél István, főjegyző; Schullerus Ede, árvasz. elnök; dr. Metian Jenő, tiszti ügyész. b) Választott tagok: a) rendes tagok: Schiel Gusztáv, lelkész; Lengera János, ügyvéd; b) póttagok: Orbán Ferencz, ker. isk. igazgató. c) Kinevezett tagok: a) rendes tagok: Verzár István, kereskedő; dr. Czelli Vilmos, gyártulajdonos; b) póttag: dr. Gusbeth Ede, orvos. IX. Börtönvizsgáló küldöttség az 1876. VI. tcz. 38. §-a értelmében. a) Hivatalból tagja: dr. Hantz Mihály, főorvos. b) Kinevezett tagok: dr. Gusbeth Ede, orvos; Schlandt Gottlieb, gyáros; dr. Pintér Gábor, kir. tanfelügyelő; Karácson Endre, kir. főmérnök. X. Erdőrendészeti albizottság az 1879. XXXI. tcz. 26. §-a értelmében. a) Választott rendes és szakértő kültagok: dr. Jekel Frigyes alispán, elnök; Schlandt Gottlieb börgyáros, alnök; Schiel Gusztáv tag, lelkész. XI. Erdőkihágás II. fokú bíróság az 1870. XXXI. tcz. 120. §-a értelmében. a) Rendes tagok: Meschendörfer József, lelkész; Schlandt Gottlieb, gyáros; dr. Czelli Vilmos, gyártulajdonos; Schiel Gusztáv, lelkész. b) Póttagok: Lengera János, ügyvéd; Ádám Károly, ügyvéd; Orbán Ferencz, felső ker. isk. igazgató; dr. Gusbeth Ede, orvos. c) Hivatalból tag: Wittich József, kir. ügyész. XII. Felszólamlási küldöttség az

1883. XV. tcz. 12. §-a értelmében: Szentí Bálint, m. kir. pénzügyigazgató; Lengera János, ügyvéd; Schlandt Gottlieb, börgyáros; Ádám Károly, ügyvéd. XIII. Bejelentési felelősségi küldöttség az 1876. XXVIII. tcz. 20. §-a értelmében. a) Rendes tagok: Ádám Károly, ügyvéd; Orbán Ferencz, kereskedelmi iskolai igazgató. b) Póttagok: dr. Czelli Vilmos, gyártulajdonos; Verzár István, magánzó. XIV. Felügyelőbizottság 1878. V. tcz. 43. §-a értelmében: dr. Pintér Gábor, kir. tanfelügyelő; Orbán Ferencz, ker. iskolai igazgató. XV. A tanítói nyugdíjazó bizottság tagjai a vall. és közokt. miniszter 1882. évi 41453. sz. rend. értelmében: Orbán Ferencz, ker. isk. igazg.; dr. Gusbeth Elek, orvos. XVI. A munkaadók és mezőgazdasági munkások közötti jogviszonyok szabályozásáról szóló és az 1898. II. tcz. értelmében elbírálandó ügyekben, mint 2-od fokú hatóság, eljárni hivatott bizottsága. a) Rendes tagok: Ádám Károly, ügyvéd; Lengera János, ügyvéd; Schlandt Gottlieb, gyáros; Orbán Ferencz, ker. isk. igazg. b) Póttagok: dr. Czelli Vilmos, gyártulajdonos; dr. Gusbeth Ede, orvos; Meschendörfer József, lelkész; Schiel Gusztáv, lelkész.

Félévi vizsgák. A helybeli állami faipari szakiskola félévi vizsgálatai január hó 30. és 31. napjain lesznek.

— **Pályázat.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter f. é. jan. 1-én kelt 89816/904. számú rendeletére, „A magyar királyi távbeszélő hálózatok előfizetőinek országos névsora” című, évenként kétszer, t. i. május és november havában megjelenő névsor-füzetnek, ugyancsak a névsor időközi kiegészítésére szolgáló, évenként legalább ötször, de legfeljebb tízszer kiadandó „Pótfüzet”-nek 1905-től kezdve való előállítására eszennel pályázatot hirdetek. A névsor két részből fog állni: az első rész tartalmazza a hivatalos tudnivalókat és a magyar szent korona országai összes távbeszélő előfizetőinek betűsoros névjegyzékét távbeszélő központokként csoportosítva; a második rész adja az előfizetők betűsoros névjegyzékét foglalkozás szerint csoportosítva. A pótfüzetek arra valók, hogy azok után a közönség a névsor két főkidása közötti időben előforduló változásokról (új központok, új állomások, megszűnések, névváltozások stb.) idejében értesüljön. Ugy a névsor, mint a pótfüzet első részét a budapesti m. kir. posta- és távirdaigazgatóság szerkeszti; mindkettőnek második részét ellenben a vállalkozó állítja egybe. E második részben foglaltaknak közléseért a vállalkozó díjat szedhet és itt a részletes pályázati feltételekben megállapított módon és terjedelemben hirdetéseket is tehet közzé. Ugy a névsort mint a pótfüzeteket nyomdai uton annyi példányban kell sokszorosítani, ahány távbeszélő állomás van az országban, hozzáadva ennek 6% át hivatalos használatra. Jelenleg mintegy 23,000 példányra van szükség. Csak magyar honpolgár pályázhat. A lezárt borítékban benyújtandó, kellően felbélyegelt ajánlatokat a budapesti m. kir. posta- és távirdaigazgatósághoz (központi posta- és távirdaépület, II. em., 22. ajtó) legkésőbb 1905. évi február 8-ik napjának délelőtti 11 órájáig kell benyújtani. Elkészve érkező ajánlatok nem tárgyaltnak. Bónatpénzül egyezer (1000) korona van kikötve, mely összeget a pályázó a benyújtási határidő leteltéig kö-

teles a budapesti m. kir. posta- és távirdaigazgatósági pénztárnál letenni. A letétnyugtát az ajánlathoz kell csatolni. A részletes pályázati feltételek a budapesti m. kir. posta- és távirdaigazgatóságnál (II. em., 15. sz. ajtó) a hivatalos órák alatt (2 koronáért) megszerezhetők. Az ajánlatot tartalmazó, zárt boríték felirata „Ajánlat a országos távbeszélő névsor előállítására” legyen. Budapest, 1905. január 6-án. M. kir. posta- és távirdaigazgatóság.

— **Magyar színészek Bukarestben.** Annak idején megemlítettük, hogy Nádassy József, pécsi színigazgató Bukarestben, a „Liric” nevű színházban, több színi előadást akar tartani a tavasszal. Erre vonatkozólag a „Bukaresti magyar ujság” a következőket írja: „Olvasóink emlékezhetnek ama hirdadásunkra, melyet a múlt télen tettünk, hogy a román fővárosba magyar színtársulat készül, az itteni honfitársaink tanulságos mulattatására. Az akkori kirándulás azonban különböző okok miatt elmaradt. Legfőbb oka ennek az volt, hogy az akkor készülő társulat nem érzett magában kellő erkölcsi és anyagi erőt, hogy kedvezőtlen pártolás esetén a magyarság reputációja csorbitatlan megtartásával mehetett volna haza külföldi utjáról. Ez alkalommal jelenthetjük, hogy a pécsi (Baranya-megye) színház művészei készülnek ide május elejére, 15 előadásra. A jó hírnévnek örvendő társulat mintegy 100 tagból áll a helyi Dalszínházban (Teatrul Liric) fog játszani. E ozébből Nádassy, pécsi színigazgató és Kömley Gyula titkár, nemrégiben Bukarestben jártak az előkészületek megtétele végett. Midőn erről a vállalkozásról hírt adunk olvasóinknak, nem mulaszthatjuk el a bukaresti magyarság figyelmét felhívni ezen színtársulat vállalkozására, valamint jó előre figyelmeztetni azokat, kik a művészet jelentőségét mérlegelni tudják, hogy e ritka alkalommal mutassák meg azt a híres magyar vendégszeretetet, melyet külföldön sem szabad levetkőznünk. Minden nagyobb számban itt élő nemzet fiait felkeresték a maguk művészei, jelenleg épen német színtársulat van Bukarestben, csak a magyarok közül nem akadt erre vállalkozó. És ha most egy magyar ambíciózus színigazgató szembe mer nézni a hírnévért, a bizonytalan sorssal: legyünk mi is oly hazafiak s mutassuk ki majd irántuk hasonló érdeklődésünket és szeretetünket. A magyar színészek bukaresti látogatásáról a B. L. is megemlékezett s ennek ötletéből a bukaresti „Cronica” erős támadást intéz e kísérlet ellen. Ez a szokatlan hang nyilván félreértésből ered, a mennyiben a nevezett lap azt hiszi — legalább erre enged következtetni a ezikk — hogy Bukarestben a magyar színészet állandó tanyát akar verni. Erről szó sincs, ez képtelen feltevés. Hiszen Bukarestben állandó magyar színház nem tudna prosperálni, mert a bukaresti magyarok hétköznap nem érnek reá színházba járni s ezzel a vállalkozással ugyancsak megölnék a bukaresti magyar társadalom kebelében alakult működő színészetet. A Cronica a többek között így ír: „Ilyen körülmények közepette a Bukarestben létesítendő magyar színház ellen minden erőnkkel tiltakozunk. A magyaroknak ugyanolyan eszközökkel kell fizetnünk, mint a minőket ők használnak testvé-

reink ellen. Miután pedig a román kormány nem olyan, mint a magyar kormány; úgy hát a közönségnek kell megmozdulnia és kifejezést adnia érzelmeinek. Senki sem fogja megtiltani a magyaroknak azt, hogy Bukarestben ne nyissanak egy magyar színházat, viszont azonban senki sem fogja megtiltani a románoknak, hogy ki ne fütöljék a magyarokat." Pedig mindössze arról van szó, hogy egy magyar színigazgató néhány estére elhozná ide társulatát, hogy itt bemutasson néhány operettet és operát azok részére, a kik érdeklődnek iránta s különösen, hogy a bukaresti magyaroknak magyar színházi előadásokban legyen részük. Igazán nem értjük a „Croniká"-t, a melyet mint tárgyilagos lapot ismerünk, hogy miért háborodott fel olyan nagyon egy színigazgató ugyancsak kétséges eredménynyel járó vállalkozásán.

— **Határszáll forgalom.** Predealon, január 13-án belépett 166 személy, kilépett 119, belépett ezek közül lejárt okmánnyal 3, okmány nélkül 4, idegen alattvaló 40. Kilépni akart hiányos okmánnyal 0. Romániában visszahagyott kiskorú leány, 8 éven alul 0. Az eljárás megindított 7 személy ellen. Romániából ide átkísért magyar honos toloncz 0. Szabályszerű utiköltséggel ellátva belépett román kivándorló zsidó 0.

Predealon folyó hó 14-én belépett 113 személy, kilépett 145. Ebből belépett lejárt okmánnyal 1, okmány nélkül 4, idegen alattvaló 26. Kilépni akart idegen okmánnyal 0. Az eljárás megindított 5 személy ellen. Romániából ide átkísért magyar honos toloncz 1 személy. Magyarországról Romániába visszatért román kivándorló zsidó 0.

Január 15-én belépett 156 személy, kilépett 144, ebből belépett lejárt okmánnyal 0, okmány nélkül 2, idegen alattvaló 85. Az eljárás megindított 2, személy ellen. Magyarországról ide átkísért román honos toloncz 0, Romániából ide átkísért magyar honos toloncz 0. Magyarországról Romániába visszatért román kivándorló zsidó 0. Szabályszerű utiköltséggel ellátva belépett román kivándorló zsidó 46.

— **Tarcsi Pál** elvállal mindenféle butorcsomagolást. Található minden nap a „Brassói Magyar Polgári Kör" helyiségében, Kapu-utca 67. szám

Minden háziasszony
búszkesége a jó kávé.

Kathreiner-fele
Kneipp-malata kávénak
egyetlen háztartásban sem
volna szabad több hiányoz-
nia a kávéital készítésénél.
...
Csak az eredeti csomagokat
keressék a „KATHREINER-
nével."

Közgazdaság.

Brassó, jan. 14.

Állategészségügy Brassóvármegyében. A legújabb kimutatás szerint a vármegye területén a következő állatbetegségek fordultak elő:

Takonykór és bőrféreg: Feketehalom.

Rühkór: Brassó.

Sértésvész: Rozsnyó.

A szomszédos vármegyék közül Csikvármegyében száj- és körömfájás 1 u. sertésorbáncz 3 u., sertésvész 16 u. Fogarasvármegyében bivalyész — sertésorbáncz — sertésvész 7 u. Háromszékvármegyében száj és körömfájás — bivalyész 1 u., sertésorbáncz — sertésvész 8 udvarban fordult elő.

Táviratok.

— Saját tudósítónk jelentése. —

Orosz-japán háború.

London, jan. 17. (éjjel 12 ó.)

Az orosz nép egyre hangosabban követeli a béke helyreállítását.

Szentpétervár, jan. 17. (éjjel 12 ó.) A kievi városi képviselőtestület elhatározta, hogy kérvényt intéz a csárhoz, melyben a békének minden áron a helyreállítását követeli, és visszautasítja azt a feltevést, mintha a béke érdekében teendő concessziók árthatnának az orosz nép méltóságának.

REGÉNY - CSARNOK

Éjszaka

(Regény.)

A „Brassói Lapok" számára írta: **Fedor Rezső.**

66.

Örült táncz! Az érzések örült bozorkánytáncza. Itt ugrál egy a szíve körül.

Ez, ez fáj a legjobban. Baráti érzés a neve...

Ajkai vonaglanak, mikor kijutnak rajta e szavak: — Legyen átkozott ezerszer is az éjszaka, mely elrabolta tőle a szívemet...

A leány fáradtan dőlt egy kerevetre. Dódi magára hagyta, a leány kívánságára. Az ajtóban találkozott Bandival, a ki éppen erre tartott. Neheztelő pillantásokat vetett feléje, de az mosolygott már csak szomorúan. Milyen kellemetlen fájó a vád, ha ilyen mosolylyal találkozik.

Es Dódi nem fordult vissza. A Don Juan kisasszony szeliden szolt a ő barátjához:

— Ide talált mégis az én öreg barátom?

— Ide kellett jönnöm. Egy érzés vezetett e helyre.

— Érzés? Ez önnél új dolog. Mi annak a neve?

— Bocsanatát kérem. Holnap reggel olyan hosszú utra megyek, hogy egyelőre a viszontlátás nagyon kétséges.

— Hogyan, ön elhagy?

— Igen, Sándorral Olaszországba utazom.

Tarján Margit megfenyegette ujjával a vén fiút:

— És elhagyja az Ön legjobb barátját?

Bandi egy kis fájdalmat érzett e szavaknál. Hát nem mondhatta volna ez a leány azt, hogy őt hagyja el — a barátját... Hiszen amugysem maradna itt. Ő szegény, a leány gazdag. Micsoda szerelem ez? Lealázó. Ő néki csak szíve. És a szív az nem mindig jó portéka, különösen akkor nem, ha olyan mint az övé.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő: **Dr. Vajna Gábor.**

Nyavalyatörés!

Ki nyavalyatörés, görcs és más idege betegségben szenved, kérjen árjegyzéket, ingyen és bérmentve kapható a szabd. hattyu gyógyszertár Majna melletti Frankfurt. 189—5

MEDGYES

„Szőlő szálloda"

elsőrendű szálloda

a város központján

Rátzky Agoston

vendéglős.

KELLEMEN FERENCZ

gyógy-szertára a „Fehér Templomhoz"

Kolostor-utca 8. sz. a.

Ajánlja kitűnő saját készítményeit eredménynyel bíró

Vénus creme	à 1 tég	— .80 f.
Vénus szappan	„ 1 drb.	— .50 f.
Petrolin hajszesz	1 üveg	1.50 f.

Nagy választék különlegességekben: ásványvizekben és parfümökben.

Ezennel bátorkodom a nagy érdemű helyi valamint vidéki közönségnek üzletem becses figyelmükben ajánlani. Kapható nálam dus választékban minden fajta varrógépek és kerékpárok a legjelesebb kül és belföldi gyártmányok, mindenfajta fa és vasbutorok, képek, tükrök, inga- és zsebórák, arany neműek stb. divánok, szalon-garnitúrák, minden fajta fali és futó-szönyegek függönyök, ágy és asztalterítők, madráczok, paplanok, kész férfi és fiu ruhák, kívánságra olyant mérték után is készítenek, továbbá köntös kelmék, mindenfajta vászon neműk, végül nagy választékot tartok nemzeti zászlokban.

Mindezeket olcsón és jutányos havi részletfizetésre is ajánlom a nagyra becsült vevő közönségnek és kérem esetleges szükségletüket nálam beszerezni.

Illő tisztelettel

Szőllősy Zs.

BRASSÓ, Kapu-utca 69 sz.

A „Brassói Lapok” könyvkereskedésében

Főüzlet: **Kapu-utca 60.** — Fióküzlet: **Kolostor-utca 19.**

Most érkezett:

1000 doboz

szebbnél-szebb
és legujabb divatu

levélpapir.

Fénykép-albumok
Levelezőlap-albumok
Emlékkönyvek
Naplók
Írómappák
Zenemappák

**Szebbnél szebb
levelezőlapok**
óriási választékban.

Képes-könyvek
Ifjúsági iratok
Bélyeg-albumok
Imakönyvek
Iskolatáskák
Festékdobozok

Okmánytáskák ügyvédek és magánosok részére,

**Névjegy
ujdonságok**

Csont, Üveg, Vászon,
Színes, Fehér, Préselt és
valamint meritett karto-
nokat

**Legujabb és
legmodernebb
betűkkel.**

**Megrendeléseket elfogadunk dombornyomatu monog-
rammos levélpapirokra és névjegyekre.**

A gyönyörű mintagyűjtemények megtekinthetők mind a két üzletben.

Alkalmi vétel! Antiquar-árban!

Pallas nagy lexikona 18 kötet
Magyar lexikon 16 kötet
Nagy képes világtörténelem
Osztrák-magyar Monarchia írásban és képen
Negyvennyolcz, magyar szabadságharcz
1848—49. Rákossy V.
Az ember tragédiája
Jézus élete
Platen gyógy mód

Stanley, utazás k. Afrikában
Koszoru II. kötet Győri Vilmos
Tóth Béla Magyar anekdota kincs
Magyar képes remekírók
Magyar remekírók
Rákosi Viktor munkái
Petőfi összes költeményei diszkötetben
Jókai M. újabb regényei diszkötésben

A jövőendő megmaradt füzetek 8 fillér darabja.

Olcsó társasjátékok u. m. lotto. tombola, malomjáték, fekete Péter, tivoli stb.

Mindenféle naptárak u. m. Kincses Kalendárlum, Mikszáth Almanach, Egészségi naptár valamint a Franklin társulat összes naptárjai.

**Kolostor-utczai
fióküzletben**

Iskolatáskák félárban, hibás levélpapir-
dobozok, író- és rajz-eszközök, bevásárló,
munka és óvodatáskák, régi füzetek és sok
más czikk minden elfogadható árban.

R A K T Á R O N

legkedveltebb zeneművek és operettek mint például „Bob herczeg“, „Drótos-
tót“, „Aranyvirág“, „János vitéz“ Cassanova, Hajduk kapitánya stb. 2—2
füzet, ára 6 korona.

Magyar Regényírók

Megjelent az első sorozat. Tartalma:

Csiky Gergely: Az Atlasz család. Illusztrálta Neogrady Antal.
B. Kemény Zsigmond: A rajongók. Két köt. Illusztr. R. Hirsch Neill.
Pálffy Albert: Esztiike kisasszony professzora. Illusztr. Márk Lajos.
Vadnai Károly: A kis tündér. Illusztrálta Nagy Sándor.

A legértékesebb magyar regények

egyöntetű képes kiadása hatvan kötetben.

Szerkeszti

MIKSZÁTH KÁLMÁN

A ki a nagy vállalat eszméjét kidolgozta és a kötetek elé megírja az írók jellemrajzát.

A nagy magyar elbeszélő méltatja a magyar elbeszélő irodalom jeleseit.

A bevezetések sorozata együtt a magyar regényirodalom kész története.

A gyűjtemény 34 író 54 munkáját – a magyar irodalom ötvennégy kiváló alkotását – öleli fel.

AZ ÍRÓK NÉVSORA	Baksay Sándor	Dóczi Lajos	Iványi Ödön	Nagy Ignác	Tolnai Lajos	AZ ÍRÓK NÉVSORA
	Beniczky Bajza Lenke	B. Eötvös József	Jókai Mór	Pálffy Albert	Vadnai Károly	
	Beöthy László	Fáy András	B. Jósika Miklós	B. Podmaniczky Frigyes	Vas Gereben	
	Beöthy Zsolt	Gaál József	Justh Zsigmond	Pulszky Ferencz	Verseghy Ferencz	
	Bródy Sándor	Gárdonyi Géza	B. Kemény Zsigmond	Rákosi Jenő	Werner Gyula	
	Csiky Gergely	Gyulai Pál	Kuthy Lajos	Rákosi Viktor	Wohl Stefanie	
	Degré Alajos	Herczeg Ferencz	Mikszáth Kálmán	Toldy István		

Minden kötet egy-egy kiváló magyar festőművész illusztrációival.

Mindössze ezer illusztráció külön diszes műmellékletek formájában.

Tiszta, szép metszésű, könnyen olvasható betűk. Finom, famentes papiros.

Diszkrét izlésű, díszes bekötési tábla.

MEGRENDELŐ-JEGY.

A cégtől
ezennel megrendelem a

«MAGYAR REGÉNYÍRÓK»

című gyűjteményes vállalat *hatvan* kötetét, vászonkötésben 300 koronáért;

a) négy koronás havi részletfizetés mellett,
b) félévenkénti fizetendő 25 korona utánvét mellett.

A nem kívánt módoszat törölendő.

Tudomásul veszem, hogy a fenti műből 1904 szeptember hótól kezdve félévenként egy-egy 5 kötetből álló sorozat jelenik meg. A részletek az első szállítástól kezdve minden hó 1-én a fenti cégnél fizetendők be mindaddig, míg a mű teljes vételára kiegyenlítőre nincs. A részletek be nem tartása esetén a részletfizetési kedvezmény megszűnik és a teljes vételár esedékessé válik. Az első részlet utánveendő.

Szóbeli megállapodások érvénytelenek.

Lakhely és kelet:

Név és állás:

A „Magyar Regényírók”

minden művelt magyar uri család örökbecsű könyvtára.
A hatvan kötet félévenként öt kötetes sorozatokban jelenik meg. Az első öt kötet most hagyta el a sajtót.

A 60 kötet ára előkelő kötésben 300 kor. Törleszthető havi 4 koronás részletekben is. Megrendelhető a mellékelt rendelő-jegy felhasználásával bármely könyvkereskedés útján. – Részletes prospektust kívánatra készséggel küld a kiadó intézet

Franklin-Társulat

magyar irodalmi intézet és könyvnyomda

Pártoljuk a magyar ipart.

HONI IPAR.**A legjobb****iskolai ténták „Stella” védjeggyel****irodai ténták „Stella” védjeggyel****kihuzó tusoldat „Stella” védjeggyel****színes ténták „Stella” védjeggyel****Készülnek a „Stella” vegyészeti gyárban Budapesten.***Főraktár Brassóban:*

(223—50)

Brassói Lapok könyvkereskedésében Kapu-u. 60.

Pártoljuk a hazai ipart.

Pénztárnoknő

kinek szép kézírása van és a három hazai nyelvet bírja alkalmazást nyerhet február 1-től kezdődőleg Eisenstein Salamon kézműáru nagykereskedésében; ugyanitt 1—2 jó házból való fiu tanulónak azonnal felvétetik.

Egy jó családból való fiu

tanulóul felvétetik

Barna Béla női és férfi divat-áru üzletében **Brassó**, Kapu-utca 34.

Nemzeti zászlók

dus választékban kaphatók

Szöllősy Zs.-nél**Brassó**, Kapu-utca 69 sz.

1904. B. 492./3.

Ő Felsége a király revében!

A hosszufalusi kir. járásbírósa mint büntető bíróság rágal-mazás vétségével terhelt Tóth Mária elleni ügyben a Feyér Gyula magánvádló által emelt vád felett 1904. évi december hó 30-án Kanabé Gyárfás jegyzőkönyvvezető és dr. Kozma Miklós ügyvéd részvétele mellett tartott tárgyalás alapján a vád és védelem meghallgatásával a következőleg

ítélt:

Tóth Mária, ki 30 éves ev. ref. vallásu hajadon, vagyona kevés, műveltségi állásának megfelelő, nyugdíjas óvónő, pürkeresi lakos a bkv. 258. §-ába ütköző rágalmazás vétsége helyett vétke-snek mondatik ki a Btk. 261. §-ába ütköző 261. §-a szerint minősülő becsületsértés vétségében, melyet elkövetett az által, hogy Feyér Gyula magánvádlót bagós, taknyos gazembernek nevezte és ezért a Btkv. 261. §-a alapján elítéltetik 20 kor. pénzbüntetésre, mely pénzbüntetés az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt a hosszufalusi kir. járásbíróshoz, az 1892. évi 27. t. cz. ben meghatározott czélokra fizetendő és behajthatlanság esetén a Btkv. 23. §-a alapján 1 (egy) napi fogházra átváltoztatandó. — Köteles sértettnek 1 koronát tanudij fejében 15 nap alatt megfizetni; köteles továbbá a kir. kincstárnak a felmerülendő bünygyi költségeket megtéríteni, ezek azonban az 1890. évi 43. t. cz. 4. §-a alapján egyelőre behajthatlanoknak nyilvánítatnak. Dr. Kozma Miklós ügyvédi díja terhelttel szemben 18 koronában állapítatik meg.

Elítélti nő köteles ezen ítéletet jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt a Brassóban megjelenő „Brassói Lapok” című napilapban egész terjedelmében saját költségén közzé tenni és ennek megtörténtét további 8 nap alatt a kir. járásbíróshoz be-adandó lappéldánnyal igazolni.

Indokok:

Feyér Gyula rágalmazás vétsége miatt vádot emelt Tóth Mária ellen, mivel bagós, taknyos, gazembernek nevezte.

Terhelt nő a vétség elkövetését tagadta.

Minthogy özv. Jónás Mártonné és Kajcsa Andrásné tanúk vallomásaival a vád tárgya beigazoltatott: terhelt nő a becsületsértés vétségében vétke-snek volt kimondandó

Enyhítő körülménynak vétetett a büntetlen előélet.

A vád tárgyává tett szavak a rágalmazás tényálladékát nem állapítják meg és ezért terhelt nő a rágalmazás helyett csak a becsületsértés vétségében volt vétke-snek kimondandó.

A költségek és ügyvédi díj iránt intézkedés a B. P. 480. §-ain, az ítélet közzétételére vonatkozó intézkedés a bkv. 277. §-án alapszik.

A kir. járásbírósa:

Hosszufaluban, 1904. december 30-án.

A fenti ítélet 1905. január 2-án jogerőre emelkedett.

Hosszufalusi kir. járásbírósa. 1905. január 7.

Laptulajdonos a „Brassói Lapok” nyomdája.

P L O M B U S Co. Ne

06 Str.

PLOMBUS!

50,000 hálairat 1 év alatt!!!

Nincs többé fogfájás!
odvas fog!
bűzös száj!

Fenti betegségeknek előidézői kétségtelenül az odvas fogak. Ezen remek amerikai szer, e kínos és kellemetlen szenvedéseket

azonnal megszünteti!

„Plombus”-szal mindenki maga plombirozhatja fájdalom nélkül és hihetetlen egyszerű módon

odvas fogait!

„Plombus” ne hiányozzék egy háznál sem, az egyszeri csekély kiadás százszoros kamatja: a nyugalom. A fogfájdalmakban szenvedőket tehát saját érdekében felhívjuk, hogy rendeljék meg ezen valóban remek háziszert, mely az **amerikai élelmesség netovábbja.**

Ára egy adagnak, mely 5—6 odvas fogra elegendő, használati utasítással 2 korona. 2 kor. 10 fill. előzetes beküldése után bérmentve bárhová. Megrendelő egyedül a Magyarországi képviselőtől, melynek címe:

„Plombus” szétválasztás Pástó, Heves-m.

640

Padlósurolás kikerülhető

Minden háztartásnál, ahol a padlót szépen tisztán szeretik tartani

Chr. Wayrauch és Társa-féle

Padló-Lack

lesz használva, amely szagtalan, hamar szárad és szép színű. Minden cselédleány könnyen kezelheti.

Mosható padló-viks is ép oly és könnyen kezelhető, csak

Teutsch és Tartler-nél

Kolostor-utca 9.

530 50